

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA KATEDRA INFORMATYKI STOSOWANEJ I MODELOWANIA

METODY OPTYMALIZACJI

Optymalizacja funkcji wielu zmiennych metodami bezgradientowymi

1. Cel ćwiczenia.

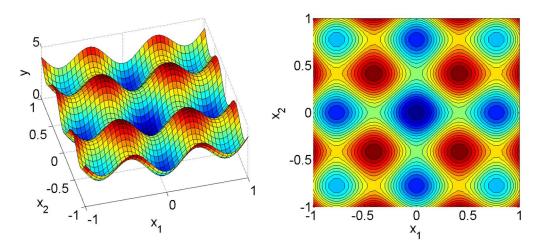
Celem ćwiczenia jest zapoznanie się z metodami bezgradientowymi poprzez ich implementację oraz wykorzystanie do rozwiązania problemu optymalizacji.

2. Testowa funkcja celu.

Funkcja celu dana jest wzorem:

$$f(x_1, x_2) = x_1^2 + x_2^2 - \cos(2.5\pi x_1) - \cos(2.5\pi x_2) + 2$$

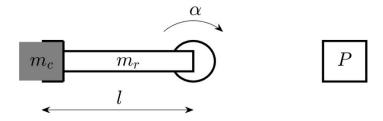
Jej wykres przedstawiony jest poniżej.

Punkt startowy powinien należeć do przedziału $x_1^{(0)} \in [-1,1], x_2^{(0)} \in [-1,1].$

3. Problem rzeczywisty.

Ramie robota o długości l=1~m oraz masie $m_r=1~kg$ ma za zadanie umieścić ciężarek o masie $m_c=5~kg$ na platformie P. W tym celu ramie musi wykonać obrót o kąt $\pi~rad$ i zatrzymać się.

Ruch ramienia opisany jest równaniem:

$$I\frac{d^2\alpha}{dt^2} + b\frac{d\alpha}{dt} = M(t),$$

gdzie: $b=0.5\ Nms$ jest współczynnikiem tarcia, a moment bezwładności ramienia z ciężarkiem I wynosi:

$$I = \frac{1}{3}m_r l^2 + m_c l^2.$$

Moment siły przykładany do ramienia wyznaczany jest ze wzoru:

$$M(t) = k_1 \left(\alpha_{ref} - \alpha(t) \right) + k_2 \left(\omega_{ref} - \omega(t) \right),$$

gdzie: $\omega = \frac{d\alpha}{dt}$, $\alpha_{ref} = \pi \ rad$, $\omega_{ref} = 0^{-rad}/_S$, k_1 oraz k_2 współczynniki wzmocnienia regulatora.

Celem optymalizacji jest znalezienie takich wartości współczynników wzmocnienia k_1 oraz k_2 , dla których funkcjonał jakości:

$$Q(k_1, k_2) = \int_{0}^{t_{end}} \left(10 \left(\alpha_{ref} - \alpha(t) \right)^2 + \left(\omega_{ref} - \omega(t) \right)^2 + \left(M(t) \right)^2 \right) dt$$

przyjmuje najmniejszą wartość. Początkowe wartości współczynników wzmocnienia powinny należeć do przedziału: $k_1^{(0)} \in [0,10]\ Nm,\ k_2^{(0)} \in [0,10]\ Nms.$ Symulacje należy przeprowadzać dla czasu od $t_0=0$ do $t_{end}=100s$ z krokiem dt=0.1s.

W celu sprawdzenia poprawności implementacji modelu oraz obliczenia funkcji celu, można obliczyć wartość funkcji celu dla $k_1=5Nm$ oraz $k_2=5Nms$. Zakładając, że całka liczona jest metodą prostokątów, wartość funkcji celu powinna wynosić $Q(k_1,k_2)\approx 244.784$.

4. Algorytmy optymalizacji.

Optymalizację należy przeprowadzić metodą Hooke'a-Jeevesa oraz metodą Rosenbrocka.

5. Zadanie do samodzielnego wykonania.

a. Testowa funkcja celu.

Zadanie polega na wykonaniu 100 optymalizacji dla trzech różnych długości kroku startując z losowego punktu (jeżeli w dwóch sprawozdaniach pojawią się identyczne punkty startowe będą one ocenione na 0 punktów). Wyniki należy zestawić pliku xlsx w tabeli 1. Wartości średnie (tylko dla optymalizacji zakończonych znalezieniem minimum globalnego) należy przedstawić w tabeli 2. Dodatkowo, dla jednego wybranego przypadku należy na wykres poziomic funkcji celu nanieść rozwiązania optymalne uzyskane po każdej iteracji (rozwiązania bazowe dla metody Hooke'a-Jeevesa).

b. Problem rzeczywisty.

Zadanie polega na przeprowadzeniu optymalizacji dla jednej długości kroku. Wyniki należy zestawić w tabeli 3. Dla znalezionych, optymalnych wartości współczynników k_1 oraz k_2 należy przeprowadzić symulację, a jej wyniki wstawić do arkusza Symulacja. Na ich podstawie należy narysować wykresy przedstawiające położenie oraz prędkość ramienia.

6. Sprawozdanie.

Sprawozdanie powinno zostać przygotowane w formacie docx (lub doc) albo pdf i powinno zawierać parametry poszczególnych algorytmów, dyskusję wyników oraz wnioski. Dodatkowo, w sprawozdaniu należy umieścić kod zaimplementowanych metod, funkcję lab2 oraz funkcje wykorzystane do obliczenia funkcji celu i pochodnych podczas rozwiązywania równań różniczkowych. Wyniki optymalizacji oraz wykresy należy przygotować w formacie xlsx (lub xls).

Pseudokod metody Hooke'a-Jeevesa.

Dane wejściowe: punkt startowy $\mathbf{x}$, długość kroku $\mathbf{s}$, współczynnik zmniejszania długości kroku $\mathbf{0} < \mathbf{\alpha} < \mathbf{1}$, dokładność $\mathbf{\varepsilon} > \mathbf{0}$, maksymalna liczba wywołań funkcji celu N_{max}

```
1:
      repeat
           x^B = x
2:
           x = PROBUJ(x^B, s)
3:
           if f(x) < f(x^B) then
4:
5:
                 repeat
                       X_B = X_B
6:
7:
                       x^B = x
8:
                       x = 2x^B - x^B
                       x = PROBUJ(x, s)
9:
10:
                       if f_{calls} > N_{max} then
11:
                             return error
12:
                       end if
                 until f(x) \ge f(x^B)
13:
14:
                 x = x^B
15:
           else
16:
                 s = \alpha \cdot s
           end if
17:
           if f_{calls} > N_{max} then
18:
19:
                 return error
20:
           end if
21: until s < \epsilon
     return x^* = x^B
22:
1:
      procedure PRÓBUJ(x, s)
2:
           for j = 1 to n do
3:
                 if f(x + s \cdot e^j) < f(x) then
4:
                       x = x + s \cdot e^{j}
5:
                 else
6:
                       if f(x - s \cdot e^j) < f(x) then
7:
                             x = x - s \cdot e^{j}
8:
                       end if
                 end if
9:
10:
           end for
11:
           return x
12: end procedure
```

Pseudokod metody Rosenbrocka.

Dane wejściowe: punkt startowy $x^{(0)}$, wektor długość kroków $s^{(0)}$, współczynnik ekspansji $\alpha > 1$, współczynnik kontrakcji $0 < \beta < 1$, dokładność $\epsilon > 0$, maksymalna liczba wywołań funkcji celu N_{max}

```
1:
       i = 0
2:
       d_{j}^{(0)} = e^{j}, j = 1, 2, ..., n
       \lambda_{j}^{(0)} = 0, j = 1, 2, ..., n
4:
       p_{i}^{(0)} = 0, j = 1, 2, ..., n
       x_B = x_{(0)}
5:
6:
       repeat
7:
               for j = 1 to n do
                      if f(x^B + s_i^{(i)} \cdot d_i^{(i)}) < f(x^B) then
8:
                             x^{B} = x^{B} + s_{i}^{(i)} \cdot d_{i}^{(i)}
9:
                             \lambda_i^{(i+1)} = \lambda_j^{(i)} + s_j^{(i)}
10:
                             s_i^{(i+1)} = \alpha \cdot s_i^{(i)}
11:
12:
                      else
                             s_i^{(i+1)} = -\beta \cdot s_i^{(i)}
13:
                             p_i^{(i+1)} = p_i^{(i)} + 1
14:
15:
                      end if
16:
              end for
               i = i + 1
17:
               x^{(i)} = x^B
18:
               if \lambda_j^{(i)} \neq 0 and p_j^{(i)} \neq 0, j = 1, 2, ..., n then
19:
                      zmiana bazy kierunków d<sub>i</sub>(i)
20:
                      \lambda_{i}^{(i)} = 0, i = 1, 2, ..., n
21:
                      p_{j}^{(i)} = 0, j = 1, 2, ..., n
22:
                      s_{j}^{(i)} = s_{j}^{(0)}, j = 1, 2, ..., n
23:
               end if
24:
25:
               if f_{calls} > N_{max} then
26:
                      return error
27:
               end if
       until \max_{j=1,...,n}(|s_j^{(i)}|) < \varepsilon
       return x^* = x^{(i)}
29:
```

$$d_j^{(i+1)} = \frac{v_j^{(i+1)}}{\left\| v_j^{(i+1)} \right\|_2}$$

gdzie:

$$v_1^{(i+1)} = Q_{*1}^{(i)}$$

$$v_j^{(i+1)} = Q_{*j}^{(i)} - \sum_{k=1}^{j-1} \left(\left(Q_{*j}^{(i)} \right)^T d_k^{(i+1)} \right) d_k^{(i+1)}$$

$$\begin{split} Q^{(i)} &= D^{(i)} \begin{bmatrix} \lambda_1^{(i+1)} & 0 & \dots & 0 \\ \lambda_2^{(i+1)} & \lambda_2^{(i+1)} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \lambda_n^{(i+1)} & \lambda_n^{(i+1)} & \lambda_n^{(i+1)} & \lambda_n^{(i+1)} \end{bmatrix} \\ D^{(i)} &= \begin{bmatrix} d_1^{(i)} & d_2^{(i)} & \dots & d_n^{(i)} \end{bmatrix} \end{split}$$